

تعییر و تفسیر

تکنیک هواپی و ماهواره‌ای

(قسمت پانزدهم)

نویسنده: Lilesand, Kiefer
برگردان: مهندس حمید مالمیریان

مرحله متخصص در امریکا تشخیص داده شده است. جدیدترین دوره بخ در طول دوره تشكیل یخجال و سکون میان بود که در یک فاصله زمانی بین ۱۰۰۰۰ تا نزدیک ۱۰۰۰۰۰ سال قبل اتفاق افتاد.

مازامن که بخ برروی سطح کره زمین حرکت می‌کند، مواد پوشش دهنده سطح زمین را پاک و جمع می‌کند. بعضی از مواد در بین بخ حمل می‌شوند و برخی دیگر در روی سطح زمین حمل می‌شوند. بعضی از مواد به ذرات ریزتر تبدیل شده و خرد می‌شوند در صورتی که بعضی از مواد بسترهای پوشیله فرسایش و انتقال یخجال مورد تعییر قرار می‌گیرند. بعضی مواد جدا می‌شوند و بوسیله جریان آب گرد می‌شوند.

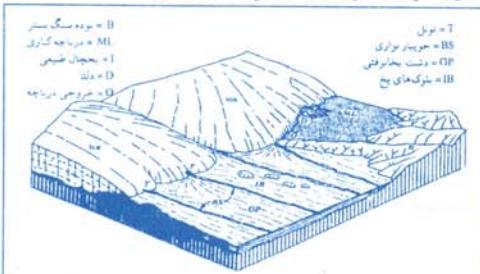
موادی که بوسیله بخ گرفتگی رسوب شموده‌اند رسوبات یخجالی (۲) نامیده می‌شوند.

چهارنوع رسوبات یخجالی اساسی وجود دارد.

(۱) تبل (۳)، رسوبات یخجالی غیریکتواخت و غیرلایه‌ای در همی که مستقیماً با فعالیت نسبتاً کم آب جهت جدا نمودن رسوبات (برحسب اندازه ذرات) از بخرودها نهشین شده‌اند.

۱۸ - ۴) **چگونگی اراضی بخروزی**
امروزه، اغلب آبهای موجود در سطح زمین به صورت مایع در دریاچه‌ها و اقیانوسها می‌باشند. تغیریاً دو درصد به شکل جامد بصورت بخ در ارتفاعات بلند و عرض‌های جغرافیایی زیاد قرار دارند. حدود ده درصد سطح خشکی زمین از یخجال پوشیده شده است. طی یک میلیون سال گذشته با بیشتر، دوره‌های یخجال پی در پی روی بیش از ۳۰ درصد از خشکی‌های سطح کره زمین وجود داشته است. دوران اصلی در طی دوره‌هایی بواقع پیوست که آب‌وهای زمین از آب‌وهای کنونی سرتربود. تشكیل یخجالها، هم در قالب شکل گیری «یخجال در دز» (۱) که در آن زبانه‌های بخ، دره‌های کوهستانی را اشغال کردند و هم به شکل یخجالهای قاره‌ای که در آن، قطعه‌های بزرگ از بخ‌های چندین قاره را با بخ به ضخامت سه کیلومتر پوشانیدند، بود. این اندازه انسان را به تغییر و امنی دارد و کمک می‌کند که توانایی پیشروی یک یخجال را برای کنندن عوارض در طول مسیرش، توصیف کند. مایه طور اصولی شکل گرفتن اراضی رسوبی ناشی از تشكیل یخجالهای قاره‌ای را بحث می‌کیم. چهار

زمان تشکیل بین رُفت‌های یک تعادل بین میزان افزایش بخورد و میزان ذوب شدن بین وجود دارد، و موجب دوره‌ای می‌شود که در آن جبهه بین ثابت است. در این زمان، مواد حمل شده بین بخورد و پاره بوسیله فرسات در جبهه جلوی بین تنشیں می‌شوند. هنگامی که میزان ذوب شدن از میزان حریان بین به سوی حاشیه‌های کناری پیشی می‌گیرد، جبهه جلوی بین عقب می‌رود و یک رسواب سازکنتری از تبل در عرض زمین پیشش می‌گردد، و در نتیجه تشکیل «مناطق بین رُفت‌های زمینی»^(۱۵) را می‌دهد. ممکن است تعادل کمی بخراحتهای نهایی کوچک در اثر عمل بولودزور گشته دوره بین تشکیل شود. هنگامی که ارتفاع بخورد از حد متضمن می‌گیرد، یک چنین بین رُفت‌های را فرساید. بنابراین، اگرثیت بین رُفت‌های نهایی اساساً بوسیله فرسات تشکیل یافته‌اند. بین رُفت‌های میانی نوعاً دارای رسوبات مطبق پیشتری از بخراحتهای بازگشتهای پایانه‌ای می‌باشند.

(a) با جبهه بین نات شده، بین دو وصفت ذوب شدن و زکود، بینهای‌های رسوی محننه، بوسیله آبی‌های ذوب شده این ابعاد می‌شوند

(b) پس از آنکه بین بخورد کامل ذوب شده، اتفاق محننه از انشکال و معنی جدید ساخته شده تحت بین جهت مشاهده نهایان می‌شوند

نگاره (۵۲-۲): شکل شماتیک نشانده‌نده چگونگی بخورد ناشی از

شکل‌گیری بخجال قاره‌ای

حفره‌های نامنظم شکل متعدد که «دیگ‌چال»^(۱۶) نامیده می‌شوند در بخراحتهای نهایی یافت می‌شوند. آنها با ذوب شدن قطعات دفن شده بین در زیر رسوبات ناشی از تبل بخورد و پس از آنکه رسواب‌گذاری متوقف گردید، در محل چال‌ها شکل گرفتند. همچنین «دیگ چالهایی» مرتبط با «بخ رُفت» و تپه‌های کوچک مشتمله از سنگ و خاک متعلق بدورة بخشیدان^(۱۷)

(۲) رسوبات مطبق مواد موجود در بین^(۱۸). موادی که بخشنی از آنها بوسیله آب به لحاظ دانه‌بندی و اندازه‌ذرات رسواب نموده و به طور نامشخص لایه لایه شده است، و در جاگوارت بین در حال ذوب شدن رسواب می‌گذند.

(۳) بین آبرُفت^(۱۹) (رسوباتی (ش) و ریگ)، که دور از بین در حال ذوب شدن بوسیله جویبارهای ناشی از ذوب شدن بخورد تهشیب می‌گردند.

(۴) رسوبات یخچالی دریاچه‌ای^(۲۰)، رسوبات تهشیب شده در دریاچه‌های بین‌گونه زودگذر. همان‌طور که در زیر بیان شده است، این مواد در وضعیت‌های مختلفی از زمین دیده می‌شوند.

نوع و شکل زمین در اثر فرسایش و رسوبات ناشی از تبل

دو نوع تبل تشخیص داده شده است: تبل پایه^(۲۱) و تبل فرسایی^(۲۲).

تبل پایه (همچنین بعنوان تبل لمحه‌منتهی شناخته شده است) از قاعدة توده‌های عظیم بخورد تهشیب شده است. فشار ذوب بین در حال حرکت، ذرات مواد شناور در بین را آزاد می‌سازد و به آنها اجازه می‌دهد تحت فشار، زیر بخشهای بخراحته از خود رودی به صورت خمیر درآیند. رسواب ذرات بسیار ریز (در این فرآیند) وجود داشته و خرد شدن و سایش ذرات اغلب شدید بوده است.

تبل فرسایی

موادی که به روی سطح و یا نزدیک سطح بین در منتقل شده بودند از اثر

ذوب شدن بین، بروزی زمین ایاشه شده و تشکیل تبل فرسایی را داده‌اند.

بساری از ذرات ریزتر (لای و رس) حمل شده روی بین در طول فرآیند

ذوب شدن بین به بیرون ریخته شدند.

بافت تبل به میزان بیادی می‌تواند تعییر گرد، که بستگی به ماهیت سنگ

و یا مواد خاکی فرسوده شده بوسیله بخشهای بخورد دارد. در جنوب شرقی

ویکاسنیس، برای مثال، تبل بخشنی از گرین‌بای‌لوب^(۲۳) که ماسه سنگ و

دولومیت را فرسوده نموده است نواع دارای همراه با رس

و شن یا شن و رس مخلوط می‌باشد. در سورتنتی که تبل بخشنی از دریاچه‌ای

می‌شوند که سنگ رسی و رس دریاچه را فرسوده نموده است، دارای یک

بافت از لای، رس و شن و رس شنی می‌باشد.

بعد از چگونگی تشکیل، در تبل حاصله از سنگ و یا مواد خاکی نظری،

تبل فرسایی دارای بافت درشت تر از تبل پایه‌ای است.

بخ رُفت نهایی

رسوبات رشته ماندار تبل هستند، با سیستم‌های متغیری از رسوبات

مطبق مواد موجود در بین که در امتداد حاشیه بین بخورد جمع شده‌اند.

همانطور که در نگاره (۵۲-۲) نشان داده شده است، بین رُفت‌های نهایی که به

دورترین دماغه بین بخورد مربوط باشند، «بخ رُفت‌های بایانه‌ای»^(۱۲) نامیده

می‌شوند، آن دسته از بین رُفت‌هایی که مربوط به دوران موقتی از یک جبهه

بخ ساکن در پشت بین رُفت پایانه‌ای می‌باشد، «بخ رُفت‌های بازگشته»^(۱۳)

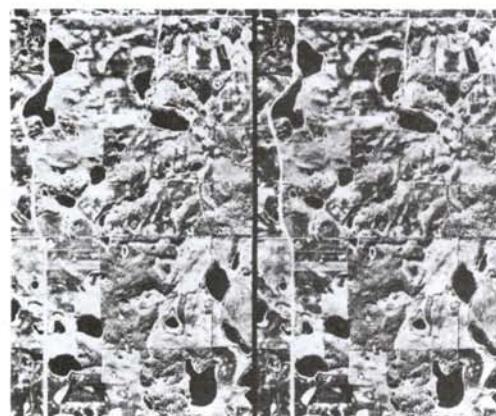
نامیده می‌شوند و آن دسته از بین رُفت‌هایی که بین دو نکه بین بخورد قرار

دارند بخراحتهای میانی^(۱۴) نامیده می‌شوند.

رسوب کرده بود، تشكیل پاشه نهایی است. خصوصیات فیزیکی و چگونگی سماش فراساب مناطق پخت زمینی پربروی عکس های هوایی به مانطقه پخت زمینی شیوه هستند، بجز پخت زمینی اتفاق مربوط به نقاط گودالها مشاهده شده پربروی یک منطقه پسیع، پخت زمینی بک عنخنی نرم با کمرنده خمیده شکلی از رسوبات پیچیده مرکب از توده های فرسابی تبل تشکیل می دهد. زهکشی و فراسابش، یک الگوی نامنظم زهکشی، چوبیارهای کوچک بی هدف، حوضجه و بالافها در اتفاقات بسیار گوناگون، در صورت وجود، آبگذرها می توانند بافت خاک را نشان دهند. تن عکس، یک الگوی لکه لکه قابل توجه، به مانطقه ناریک و روشن مربوط به توپوگرافی و بافت سطحی خاک و میزان رطوبت، این الگوی لکه لکه بیوژه هنگامی که عکسها در بهار (باپوشش کم رویدنیها یا بدون پوشش رویدنها) یک با دور روز بعد از بارندگی اخذ شوند، آسکار می شود. الگوی لکه لکه که برای تشخیص در عکسها در اخذ شده در اواسط تابستان هنگامی که رویدنها حد اکثر رشد خود را نموده اند، ممکن است دشوار باشد. رویش و کاربری زمین: متغیر، وابسته به شبیب، خاک، و شرایط رطوبت، نوع آرروی شبیب های کمتر از ۱۲٪ کشت می گردد. قله های پخت زمینی نهایی و سایر بخشها با شبیب های بیش از ۱۲٪ معمولاً جنگل کاری می گردند. بخش های مطبق توده های پخت زمینی می باشند نوعاً جنگل کاری شده اند.

* مانطقه پخت زمینی پایه (۲۱) از تبل پایه که در قاعده پیروزد رسوب کرده بودند (همانطوری که قبلاً تشریح پیوسته باشد).

** امناطق پخت زمینی پایه (۲۲)، مینه سوتا، مقیاس ۱:۳۰،۰۰۰

نگاره (۲-۵۳): پخت زمینی در یک آب وهوای مرطب.

کلی کانتی (۲۲)، مینه سوتا، مقیاس ۱:۳۰،۰۰۰

تشخیص عکس پخت زمینی نهایی

توپوگرافی: ترتیب نامنظم توده های عظیم پخت های شناور و تبه های کوچک و خفردها و ققدان پیوسنگی در میان نقاط مرتفع تبه های کوچک و در میان پست ترین ارتفاع مربوط به نقاط گودالها مشاهده شده پربروی یک منطقه وسیع، پخت زمینی بک عنخنی نرم با کمرنده خمیده شکلی از رسوبات پیچیده مرکب از توده های فرسابی تبل تشکیل می دهد. زهکشی و فراسابش، یک الگوی نامنظم زهکشی، چوبیارهای کوچک بی هدف، حوضجه و بالافها در اتفاقات بسیار گوناگون، در صورت وجود، آبگذرها می توانند بافت خاک را نشان دهند. تن عکس، یک الگوی لکه لکه قابل توجه، به مانطقه ناریک و روشن مربوط به توپوگرافی و بافت سطحی خاک و میزان رطوبت، این الگوی لکه لکه بیوژه هنگامی که عکسها در بهار (باپوشش کم رویدنیها یا بدون پوشش رویدنها) یک با دور روز بعد از بارندگی اخذ شوند، آسکار می شود. الگوی لکه لکه که برای تشخیص در عکسها در اخذ شده در اواسط تابستان هنگامی که رویدنها حد اکثر رشد خود را نموده اند، ممکن است دشوار باشد. رویش و کاربری زمین: متغیر، وابسته به شبیب، خاک، و شرایط رطوبت، نوع آرروی شبیب های کمتر از ۱۲٪ کشت می گردد. قله های پخت زمینی نهایی و سایر بخشها با شبیب های بیش از ۱۲٪ معمولاً جنگل کاری می گردند. بخش های مطبق توده های پخت زمینی می باشند نوعاً جنگل کاری شده اند.

گردید تشکیل می شوند.

اغلب در دیگ جالها یافت می شوند.
مانطقه پخت زمینی نوعاً بدلیل شرایط خاک و متغیر بودن عوارض زمینی برای توسعه مسکونی کم تراکم مناسب از توسعه های شهری پر تراکم هستند.

خصوصیات مانطقه پخت زمینی اغلب برای توسعه میادین گلف، اردوگاهها و سایر کاربردهای تاریخی سیار مناسب هستند.

نگاره (۲-۵۴) یک پخت زمینی در آب وهوای مرطب نشان می دهد. به توپوگرافی نوده پخت، قله متغیر ته و ارتفاعات در بیان، ققدان یک الگوی زهکشی سطحی مجتمع، و تن های لکلکه عکس، توجه کنید. مواد اصلی خاک به خوبی زهکش می باشند و میزان زهکشی در تبل دارای شن و ماسه و لای بارسوبات ته مانند مطبق به شدت بیشتر است.

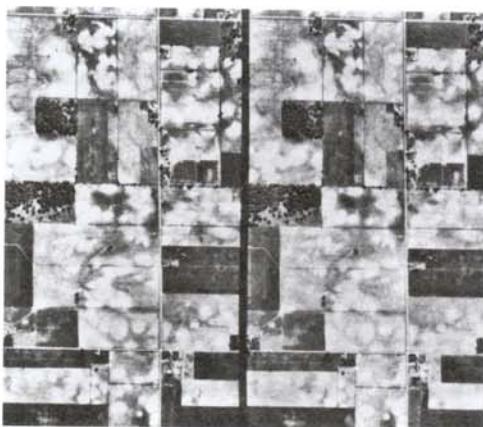
پروفیل خاک هزارده بروی قله تبه ها و شبیب های تن، نازک است. خاک های آلی و معدنی با قابلیت زهکشی سیار کم در بیانی از دیگ جالها یافت می شوند. عمق تبل تشکیل شده از شن و ماسه پربروی بستر سنگی تقریباً ۶۰ تا ۱۰۰ متر است. «فرساب پخت زمینی» (۲۲) از فرساب تبل که تحت شرایط پس روی جبهه جلویی پخت همانطوری که قبلاً تشریح شد،

و پشتہ باریک و طویلی که از رسوب سنگ ریزه باشند در ضمن جریان آب بخورد (۱۸) ایجاد می گردد. پخت زمینی از رسوبات جریانات آب بوجود آمدۀ از بخورد یافت می شوند. پخت زمینی های نهایی می توانند در سراسر بخش های بی خجالی جهان یافت شوند. یک پخت زمینی کوچک ناشی از کوچک ممکن است دارای طولی حداقل چندین کیلومتر و عرض کمتر از ۰۵ کیلومتر و ارتفاعی کمتر از ۱۵ متر باشد. یک پخت زمینی بزرگ ممکن است دارای طولی بیش از ۱۵۰ کیلومتر، عرض معادل ۱۰ کیلومتر و بسیار و ارتفاعی تا تقریباً ۱۵۰ متر باشد.

پخت زمینی های نهایی اغلب دارای تغییرات زیادی در شرایط خاک و زهکشی می باشند. ماسه و شن در رسوبات تمرکز یافته مطبق در بخورد یافت می شود، اغلب مانند شیشه های که بوسیله تبل احاطه شده باشند. زهکشی بسیار ضعیف یا بفت ریز و حاکه های آلی نگاره (۲-۵۳): پخت زمینی در یک آب وهوای مرطب.

خاکهای (۲۳) از تپه‌های

بیضوی شکل هموار فشرده شده شیشه به قاشق برگردان شده تشكیل یافته‌اند. آنها به علت وزن پسخروده، عبور کننده از روی آنها، شکل گرفته‌اند و محور طولی آنها موازی جهت حرکت پسخروده می‌باشد. خاکهای عالیاترین مثالهای جهت طبیعی حسیان آب (پسخروده) می‌باشند. اکثریت خاکهای شکل گرفته دارای طولی حداقل چندین برابر عرض شان می‌باشد. انتهای خاک، جهتی که با پیخ مواجه شده دارای شب تندتری از انتهای پاییسی پیخ می‌باشد. نقطعه منفع برپروری خاکهای نوع آ ۵ طول دماغه‌به انتهای آن است. از این نقطه مرتفع، خاکهای کم کم به سوی پائین ساریک می‌شود (مخروطی می‌شود) جانی که خاکهای به نرمی باعوض زمینی اطراف منطبق می‌شود.

نگاره (۵۴-۲): پیغامهای زمینی بازالت دریک آب و هوای مرطوب.

مادی سون کاتنی، ایندیانا، مقیاس ۱:۲۰۰۰۰

تشخیص عکس هوایی مناطق یخرفتی زمینی پایه

این بحث اساساً مربوط به مناطق یخرفتی زمینی پایه دوران ویسکون سین می‌گردد. مناطق یخرفتی زمینی پایه قدیمی‌تر، به لحاظ خصوصیات دارای پرجستگی بزرگتر و یک سیستم زمکنی سطحی شکل گرفته کامل‌تری نسبت به آنچه در اینجا شرح داده شد می‌گردد.

نویوگرافی؛ وسیع: دشت‌های تبه ماهوری دارای فراز و نشیب می‌باشند که شامل تعداد زیادی جاله‌های کم عمیق بدون هیچگونه مفتر زمکن طبیعی می‌باشند.

زمکن و فرسایش: الگوی زمکن سطحی به علت زمین صاف و سن جوان چگونگی و نوع زمین بخوبی توسعه نیافرده است.

یک شبکه وسیع غیرپرتوسته و نامنظم، آبریزهای دارای انحنای ملائم (نوع پافت ریز) تقریباً یک الگو درختی ابتدایی را ایجاد می‌کنند.

اکثر آبهای سطحی بجای آنکه در داخل کالانهای زمکن حرکت کنند به داخل زمین نفوذ می‌کنند. مگر آنکه کشاورزان کالانهای مصنوعی زمکن ساخته باشند.

آن عکسی: یک الگوی لکه لکه قابل توجه دارای تن‌های وشن و تیره، بویژه بوقایل روزی در عکس‌های هوایی که در بهار یک یا دور روز بعد از بارندگی اخذ می‌شوند.

رویش و کاربری زمین: در بسیاری از موارد، زمینی از رویش یومی پاک شده و کشتم گردیده است.

مادامی که حرکت پیخ برروی تبل پایه‌ای موجود ادامه می‌یابد، ضخامت‌های بزرگی از تبل پایه می‌تواند ایجاد شود و در نتیجه مواد سیستر و سیستری در هم کوپیده شوند. مناطق وسیعی از شمال ایندیانا دارای یک پوشش تل پایه‌ای با ضخامت ۱۵ تا ۱۰۰ متر ناشی از چندین دوره پیچجال می‌باشند.

در حالت تبل فرسایی، تنها موادی که در پیخ و با روی پیخ

هستند می‌توانند هنگام ذوب شدن رسوب کنند. بسیاری این، ضخامت تبل فرسایی در مناطق

پیخ رفتی فرسایی زمینی احتمالاً کمتر از تبل پایه در مناطق پیخ زُرقی زمینی پایه می‌باشد. با وجود بر

این رسوبات تبل فرسایی به ضخامت ۴۰ متر در مناطق پیخ رفتی فرسایی زمینی گزارش شده است.

مناطق وسیع پیخ زُرقی زمینی پایه که از تبل پایه ضخیمی تشکیل شده‌اند نواع داشت‌های صاف با پرجستگی‌های محلی در حدود چندین متر می‌باشند. اگرچه توپوگرافی مطلوب است، مناطق پیخ زُرقی زمینی پایه ممکن است بخوبی مناسب توسعه شهر باشند یا ناشی از این امر پرجستگی به شرایط خاک و زمکنی دارد.

نگاره (۵۴-۲): یک منطقه پیخ زُرقی زمینی پایه نوعی رادر ایندیانا مركزی نشان می‌دهد. الگوی لکه لکه قابل توجه ناشی از شرایط مختلف رطوبت خاک در مناطق مرتفع و پست می‌باشد. اختلاف ارتفاع بین مناطق پست و مرتفع مجاور نوع آ ۵/۰ تا یک متر است. اختلاف کلی ارتفاعی در مناطق نشان داده شده در این شکل حدود ۳ متر است. خاک روی ارتفاعات تقریباً به میزان کمی زمکن است و دارای یافت لای و شن ماسه می‌باشد.

خاکهای موجود در گردالهای دارای قدرت زمکنی بسیار ضعیف و یافت لای و رس می‌باشند. بروغیل خاک هوازده تقریباً دارای یک متر ضخامت است.

مواد زیرین اصلی تبل عبارتنداز: تبل رس و شن تا تبل رس و ماسه که زیر ارتفاعات و خفرهای می‌باشد. خاکها در مناطق گود چنان دارای زمکنی ضعیف هستند که زمکنی‌های سفالی یا سطحی برای خارج نمودن آب اضافی جهت قابل کشاورزی نمودن منطقه مورد نیاز است. عمق تبل برپروری بستر سیگی در این منطقه حداقل ۳۰ متر است.

بین خاگه‌ها که دارای لکه‌های
تُن خاکستری کم رنگ برروی
عکس‌ها می‌باشد، بوسیله
خاکهای دارای لای و رس و
شُن با قابلیت زهکشی کم،
اشغال شده‌اند.

پاورقی

- 1) Valley glaciation
- 2) glacial drift
- 3) Till
- 4) I-contact stratified drift
- 5) Outwash
- 6) glaciolacustrine
- 7) Till

به لحاظ زمین‌شناسی، آمیزه‌ای از سنگ و رسک و شن و خاک و عبره که متوسط
یخ‌رود ایجاد شده فاقد چینه‌مندی است.

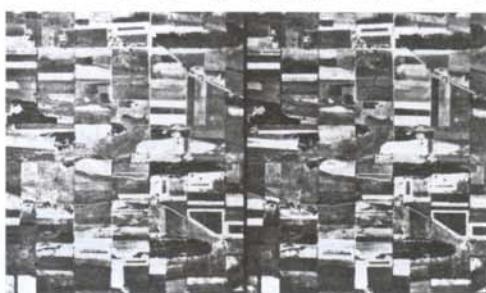
- 8) basal till
- 9) ablation till
- 10) Green Baylobo
- 11) End moraine
- 12) Terminal Moraine
- 13) Recessional moraines
- 14) Interlobate moraines
- 15) Ground moraine area
- 16) Kettels
- 17) outeash
- 18) kames
- 19) askers
- 20) Ablation ground Moraine
- 21) Basal ground moraine area
- 22) Clay County, Minesota
- 23) Drumlins

تشخیص عکس هوایی خاگه‌ها

توبوگرافی؛ قطعات طولی بلند، شکل قالب پیخ، یا نمونه ابعاد تشریح شده همانند
فیل، در کمرینهای خاگه، خاگه‌های مجاور ممکن است تنهای‌طور بارزی از
یکدیگر تفکیک شده و اشکال گوناگونی بخود گیرند. زهکشی: ضرورتاً به علم
کوچکی اندازه، هیچ الگوی زهکشی روی خاگه‌ها بوجود نمی‌آید، زهکشی بسیار
ضعیف. مناطق باتلاقی ممکن است در حفره‌های بین خاگه‌ها ایجاد شوند.
فرسایش: به علت شبکه کناره‌ها، فرسایش ممکن است ورقه‌ای باشد تا حفره‌ای
و شیاری، تُن عکس، رویش، و کاربری زمین؛ تُن عکس برروی خاگه‌ها اغلب با
تُن روی اراضی مجاور پست به علت اختلاف در رویش فرق دارد (برای مثال:
درختان روی خاگه در مقابل گیاهان در اراضی پست، گیاهان مختلف در خاگه
در مقابل اراضی پست، گیاهان در خاگه در مقابل رویش در باتلاق در اراضی
پست) یا به علت رطوبت خاک (برای مثال، خاک‌های به خوبی زهکش در خاگه
در مقابل خاگهای بدزهکش در اراضی پست)، ابعاد طولانی مزارع کشت شده
در امتداد محور طولی خاگه هستند.

شیب اصلاح خاگه نوعاً تندتر
از دماغه می‌باشد، با توجه به
موقعیت، شیب به ۳۵ درصد
می‌رسد. خاگه‌ها نوعاً دارای
ارتفاع بین ده تا پنجاه متر، عرض
۲۰۰ تا ۶۰۰ متر، و طولی برابر یک
تاسه کیلومتر می‌باشد. به هر
صورت، تغییر نسبت‌های از
تقریباً دایره‌ای تا نسبت طول به
عرض ۱:۵۰ می‌تواند یافت شود.
خاگه‌های ایزوله شده مجرد
کیاب هستند. معمولاً خاگه‌های
گروههای بزرگی در مناطق دارای
تیل ضخیم در یک کمرینه به
عرض ۱۵ تا ۳۰ کیلومتر بوجود
می‌آیند، (این کمرینه) حداقل
چند کیلومتر بالای پیخ رفت نهایی
دوران پیخگیری که در طول آن
دوران تشکیل شده‌اند، قرار گرفته
است.

آنها ممکن است بوسیله یخزetterهای برگشته، تغییر یافته و احاطه شوند.

نگاره (۲-۵۵)، خاگه‌ها در آب و هوای مرطوب منطقه دج کانتی، ویسکانسین.
مقیاس ۱:۴۳,۵۰۰

خاگه‌ها بایافت‌های تیل گوناگونی می‌توانند یافت شوند، به علت
محدودیتهای توبوگرافی، توسعه شهری با تراکم زیاد در مناطق خاگه‌ای
مناسب نیست.
نگاره (۲-۵۵) خاگه‌ای در اقلیم‌های مرطوب را نشان می‌دهد. این
خاگه‌ها دارای ۲۵ تا ۳۰ متر ارتفاع، ۳۰۰ تا ۵۰۰ متر بینا و تقریباً ۱/۵ کیلومتر
طول هستند.
جهت حرکت پیخ از سمت راست به چپ بوده است. حفره‌های وسیع